

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "POJAM, PREDMET, METOD I IZVORI IMOVINSKOG I PRIVREDNOG PRAVA". Rad ima 13 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

PRIVREDNO PRAVO

POJAM, PREDMET, METOD I IZVORI IMOVINSKOG I PRIVREDNOG PRAVA

I. IZRAZI PRIVATNO, GRAĐANSKO, CIVILNO I IMOVINSKO PRAVO

Izraz privatno pravo je nastao prevodom latinskih reči *ius privatum* (privatno pravo). Rimski pravници su pravna pravila delili na *ius publicum* (javno pravo) i *ius privatum* (privatno pravo) s obzirom na interes koji se pravnom normom štiti. Nešto potpunija definicija ističe da se javno pravo "može opisati kao ono pravo, koje reguliše odnose pojedinaca prema državi kao vlasti, i odnose pojedinih vlasti među sobom, dok bi privatno pravo bilo ono, koje reguliše isključivo odnose između samih pojedinaca, ili i pojedinaca i države, ali ne kao vlasti". Ako bi se ova podela prihvatila najznačajniji deo privatnog prava je građansko pravo (prema toj podeli u privatno pravo bi se, danas, pored građanskog prava, uvrštavalo privredno pravo, intelektualno pravo, lično pravo, saobraćajno pravo, radno pravo itd), što je neke pisce opredelilo da privatno pravo izjednače sa građanskim, iako je pojam "privatno pravo" širi od pojma "građansko pravo".

Naziv građansko pravo je nastao prevodom latinskih reči *ius civile* (one su označavale pravo koje je rezervisano samo za rimske građane (*cives*), a ne za strance (*peregrine*) tj. građane drugih tadašnjih država (*civitates*). Danas građansko pravo, kao deo pravnog sistema, obuhvata: uvodni (opšti) deo, stvarno pravo, nasledno, porodično i obligaciono. U širem smislu ovaj izraz ima u vidu, pored ovih delova, i novorazvijena prava – privredno, intelektualno, radno i dr.

Imovinsko pravo (u objektivnom smislu) je skup pravnih pravila kojima su regulisani odnosi pravnih subjekata povodom stvarnih, obligacionih i naslednih prava, ipравни položaji (*statusi*) pravnih subjekata (pravnih i fizičkih lica). Izrazom imovinsko pravo se označava najznačajniji deo građanskog prava koji reguliše odnose koji nastaju prometom robe ili usluga na tržištu, pri čemu se novac pojavljuje kao sredstvo plaćanja. Ovaj pojam ne obuhvata privredno pravo, koje se izdvojilo iz građanskog prava i formiralo posebnu naučnu disciplinu.

II. PREDMET IMOVINSKOG PRAVA

Predmet discipline imovinskog prava su odnosi koje ono uređuje. On je raznorodan i obuhvata opšti deo imovinskog prava, stvarno pravo, obligaciono pravo i nasledno pravo. Opšti deo imovinskog prava sadrži institute iz posebnih delova imovinskog prava (stvarnog, obligacionog i naslednog) koji su im zajednički, kao što su: *statusi* pravnih subjekata, pravni poslovi tih subjekata, njihovo zastupanje, vrste subjektivnih imovinskih prava, povreda i zaštita prava itd. Stvarno pravo je skup pravila kojim su uređeni odnosi pravnih subjekata povodom stvarnih prava. Predmet discipline obligacionog prava, je skup pravnih normi, kojim su regulisani obligacioni odnosi. Obligacioni odnosi sadrže imovinska prava i obaveze poverioca i dužnika u prometu robe i usluga. Predmet naslednog prava, je skup pravnih normi koje regulišu imovinske odnose nastalih posle smrti fizičkog lica.

III. POJAM I PREDMET PRIVREDNOG PRAVA

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com